

A NÉZŐPONTOK SOKFÉLESÉGÉNEK SZERETETÉRŐL

A vásárhelyi kötődésű író, tanító Németh László az oktatásról írja, hogy úgy kell felépíteni egy iskolai tananyagot, hogy „ugyanarra a tájra többirányú és többszintű kilátást nyújtson.” Lényegét tekintve ezt suttogja John Keating tanítványainak a *Holt Költők Társasága* című filmben, hogy nézzük meg a dolgokat más nézőpontokból is, mert az által lesz a miénk, válik részünké, mert így találjuk meg a saját utunkat, a saját hangunkat!

Az „új látóhatár fölbukkanásának” öröme, a felfedezés élménye egy olyan inspiráció, ami a kultúrát és a művészetet is mozgásban, azaz életben tartja. Igen-igen, hiszen szellemi létezésünket munícióval látja el, elősegíti az értelem és az érzelem egyensúlyát, együttélését, harmóniáját, s alkotók szubjektumán szűrődve új alkotásokat, ezen keresztül új párbeszédet hoz létre. Az első lépés a felfedezés, az érdeklődés, a kíváncsiság, és bár aforisztikus közhely, de kétség kívül igaz, hogy minden nagy út az első lépéssel kezdődik.

A sokféle nézőpont szeretete és tisztelete egy olyan cél, amit annak akarunk adni útravalóul, akit valóban szeretünk, aki felé felelősséggel tartozunk, legyen az egy személy, egy közösség, vagy akár az ökológiai gondolkodásra utalva: az egész emberiség. A kultúra elsőrangú közvetítője lehet ennek a célnak. Az újabb és újabb látóhatár (rákacsintás a lap címére) megtalálásának igénye Vásárhelyt mindig is megkülönböztette más városoktól. A „paraszt Párizs” elnevezés ugyan Bródy Sándortól ered, de Ady változtatta meg hangsúlyát, jelentését, s ma már joggal az itt élők büszkesége. Hiszen Párizs elsődleges szimbóluma a sokszínű, pezsgő kulturális életnek, s – Ady nyomán már – Vásárhely is az.

A *Himnusz* születésnapján, a magyar kultúra napján, a színek sokféleségének hitével, ezt a haladó szellemű gondolkodást emeljük meg. Összekacsintásunk erőt és biztatást adhat mindazoknak, akik ma festenek, zenét szereznek, írnak; anyagot és szellemet formálnak.

Jóna Dávid

TARTALOM

JÓNA DÁVID A nézőpontok sokféleségének szeretetéről	3
KOVÁCS ISTVÁN Vásárhelyi Látóhatár. <i>(Benák Katalin ajánlása)</i>	4
KIS KRISZTINA Az Őszi Tárlat margójára	5
KÉPIRÓ ÁGNES Kass János zenei ihletésű illusztrációi	6
Hajnóczy Péter Fúga	7
CSERJÉS KATALIN Fúga – <i>ajánlás egy újabb hagyatéki szöveghez</i>	7
JÓNA DÁVID – VERSEK Na, most akkor Csak állok a parton	11 11
ARANY-TÓTH KATALIN ☐ Lámpás egy eltévedt világban Interjú Jóna Dáviddal	12
BENÁK KATALIN ☐ Konstancai elégia Vásárhelyen Interjú Diószegi Szabó Pállal	14
DIÓSZEGI SZABÓ PÁL – VERSEK Takarásban élni Konstancai elégia Prológ	15 16 16
APRÓ FERENC Laczó Lajos tanító úr	17
DOBOS IRMA Kiállítás emlékezik a divatkirálynőre	18
DOMOKOS TAMÁS Reminiscencia – Hogyan látta Hanna Mela barátnőjét, Vekerdy Ilonát?	20
LENKEI EDIT Közéleti személyiségek – <i>Ős Beretzk Pál</i> –	22
BÉRES DEZSŐ Tábla, tábla, emléktábla	25
BENÁK KATALIN ☐ Ablak a valóságra Interjú Szenténé Kálvai Mária festőművésszel ☐ Művészet és elfogadás Interjú Mucsi Zoltán festőművésszel	26 28
SZENTI FERENC – VERSEK Nem költő Summás válasz Sokaságember Valaki(k) Tükör Tükörkép	30 30 30 30 30 30